

Jeg tror ikke, der vil være mange Kommuner med Ansvarsfølelse overfor Kommunens Økonomi, der vil følge denne Fremgangsmaade. Jeg forstaaer, hvorfor det skal være den Slags Arbejder, hvorfor Definitionen er saaledes i Lovforslaget. Det er for at faa en Undskyldning for det Løntrykkeri, som synes at være den allervæsentligste Opgave for Regeringen i denne Sag. For hvis det virkelig var Hensigten at faa Arbejder i Gang, vilde man tværtimod begunstige de mest paatrængende Arbejder i saa høj Grad som muligt. Dertil kommer, at dette Forslag ligefrem, i hvert Fald i de Kommuner, hvor de har samme Iver for at komme til at trykke Arbejdernes Løn ned, vil bidrage til, at de udskyder Iværksættelsen af de Arbejder, de maaske ellers vilde sætte i Gang i Øjeblikket, indtil dette Løntrykkerlovforslag er vedtaget. I Lyngby-Taarbæk Kommune paatænker vi f. Eks. i dette Øjeblik at bygge nogle Boliger for Folk, der ingen Bolig har, for at skaffe Arbejde, men dette Arbejde kan altsaa ikke komme ind under Begrebet Nødhjælpsarbejder. Vi vilde betakke os for at stille os Side om Side med Ministeren for at trykke Lønnen ned for Arbejderne, det vilde vi genere os ved, vi vilde ikke paa nogen som helst Maade være med til det Stykke Arbejde. Men der findes vel nok Kommuner af samme Opfattelse som Ministeren, og disse Kommuner vil altsaa i dette Tilfælde, dels for at faa det Tilskud, som bydes her, og dels for at opnaa den Glæde at kunne staa sammen med Ministeren om at trykke Lønnen, i høj Grad være opfordret til at vente med at sætte saadanne Arbejder i Gang, indtil dette Lovforslag er gennemført. Lovforslaget vil altsaa i Virkeligheden opfordre en hel Række Kommuner og navnlig de Kommuner, hvor der er Meningsfæller af den højtærede Minister, til at holde disse Arbejder tilbage, indtil det er lykkedes Ministeren at faa dette Lovforslag gennemført. Hvor hurtigt det sker, ved jeg ikke, men een Ting er ganske sikker, nemlig at det at faa sat Arbejder i Gang, hvor der er Arbejdsløshed, er noget, der trænger til at fremskyndes saa meget som muligt. Men dette Lovforslag vil altsaa i Virkeligheden bidrage til, at saadanne Arbejder ikke sættes i Gang der, hvor Ønsker som Ministerens om at presse Lønnen ned for Arbejderne er herskende, og i de Kommuner, hvor man vil genere sig for at være med til et saadant nobelt Stykke Arbejde, vil

man heller ikke sætte Nødhjælpsarbejder i Gang, blandt andet fordi det økonomisk er uforsvarligt, da der er saa mange Arbejder, der trænger sig paa i Øjeblikket, som skal gennemføres. Derfor tror jeg, at hele dette Forslag om Nødhjælpsarbejder nærmest bliver et Diskussionsemne her i Rigsdagen og ikke faar nogen videre Betydning derudover.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jacob Christensen: I Tilslutning til, hvad den ærede sidste Taler (Wilmann) udtalte, vil jeg gerne spørge Ministeren, om det ikke er Meningen, at den her foreslaaede Lov og den gældende Lov om Statstilskud til kommunale Arbejder skal være sideløbende, for hvis der ikke kan gives Statstilskud til de nødvendige Arbejder, efter at det foreslaaede Udvalg har skønnet, at det ikke er Nødhjælpsarbejder, men hører til de mere nødvendige og paa-krævede Arbejder, vil netop disse Arbejder blive skubbet til Side, og de unødvendige Arbejder vil gaa foran. Det synes jeg dog maa være en overordentlig daarlig Samfundsøkonomi.

Jeg vil dernæst gerne spørge den højtærede Indenrigsminister: Hvorfra er egentlig det Krav kommet om, at dette Arbejde skal betales med en lavere Betaling? Den højtærede Minister udtalte, at han troede, det var en nødvendig Betingelse, at dette Arbejde blev betalt lavere, da Arbejdet ellers ikke vilde blive sat i Gang. Jeg har ikke erfaret noget om, at det er Kommunernes Ønske, at dette Nødhjælpsarbejde skal betales med en lavere Betaling. De, som har ønsket det, maa altsaa formentlig være Regeringen, som foreslaar det. Jeg har aldrig mødt dette Ønske ude omkring i det praktiske Liv, jeg har i alt Fald aldrig mødt det i Kommunerne, og hvis ikke man fra Ministeriets Side havde fremsat dette Forslag, tror jeg netop, at der vilde være blevet sat overordentlig meget Arbejde i Gang paa de Betingelser, der findes i den nugældende Lov.

Maa jeg saa til Slut sige, at endelig fik vi da Forklaringen paa, hvorfor Venstre var gaaet bort fra det Standpunkt, som det gennem sin Ordfører Hr. Jensen-Sønderup gjorde sig til Talsmand for i 1917, idet man altsaa mener, at Jensen-Sønderup — og dermed Venstre — i 1917 her i dette Ting gjorde sig til Talsmand for en uheldig Økonomi.